

## ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต Factors that are important to the student's decision to resign at Phuket Rajabhat University

ชนาวุฒิ โสภี, อาทิตย์ คงจันทร์, ภาวิกา ขุนจันทร์ และวรัรัตน์ จงไกรจักร  
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

### บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ตัดสินใจลาออกจากราชภัฏภูเก็ต จำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถาม (Purposive Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษา โดยสาเหตุของการลาออกเกิดจากด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนรองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน และปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการโดยด้านเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน มีความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ด้านเพื่อน และแนวทางการแก้ไขปัญห โดยครอบครัวจะเป็นผู้ช่วยแก้ปัญหาลาออกได้มากที่สุดรองลงมาคือด้านสถานศึกษาและด้านครอบครัวและด้านสถานศึกษา

**คำสำคัญ:** ปัจจัยที่มีความสำคัญ การตัดสินใจลาออก นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

### Abstract

This research aims to 1. To study the reasons for the resignation of students of Phuket Rajabhat University 2. To study the factors that are important for the resignation of students from Phuket Rajabhat University 3. To study the solution to the problem of resignation of students of Phuket Rajabhat University. The sample group was 300 students who decided to drop out of Phuket Rajabhat University. Use a questionnaire (Purposive Sampling) to collect data from the sample. Data were analyzed by descriptive statistics using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The investigation found that Reason for student resignation decision The reason for the resignation was because of wanting to have a good relationship with friends, followed by building Teachers and the need for success in learning and factors that are important to the subject matter of the learners Most important to the student's resignation from Phuket Rajabhat University, followed by in relation to

friends and solutions to problems The family was the most helpful in solving the resignation problem, followed by the school and the family and the school.

**Keywords:** important factor, decision to leave, student at Phuket Rajabhat University

### ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษาของประเทศที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ได้บัญญัติสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ อย่างชัดเจนในมาตรา 8 (2) ว่าการจัดการศึกษาให้ยึดหลักให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและมาตรา 9 (6) กำหนดให้ จัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น ด้านแนวทางการจัดการ ศึกษามาตรา 24 (6) ให้โรงเรียนและชุมชนมีการประสานความร่วมมือในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตาม ศักยภาพ มาตรา 29 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 นั้นเป็นการเอื้อให้ทุกส่วนของสังคมได้มีโอกาสเข้าไปมี บทบาทในการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลและชุมชนการ มีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและโรงเรียน ในการจัดการศึกษานั้นว่าเป็นสิ่งที่มีความหมายและมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการจัดการศึกษาเพื่อคนส่วนใหญ่ของประเทศและที่สำคัญคือการแก้ปัญหาเด็กออก กลางคันเป็นการช่วยเหลือเด็กให้มีโอกาสเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามหลักสูตรการรับนักเรียน การเกณฑ์นักเรียนเข้าเรียนและ การติดตามนักเรียนเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่งที่อยู่ในขอบข่ายภารกิจงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะดำเนินไปไม่ได้ โดยนักศึกษาที่ลาออกในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตนั้นมีจำนวนทั้งหมด คือ จำนวน 1,043 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงาน ทะเบียน, 2564)

เพื่อในการแก้ปัญหาทำให้เกิดผลเสียต่อประเทศน้อยลง หลายประการทั้งความสูญเสียงบประมาณทางการศึกษา ที่รัฐจัดให้มีการศึกษาทำให้ทรัพยากรบุคคลที่ควรจะมีคุณค่ากลายเป็นทรัพยากรที่มีปัญหา และต้องเสียงบประมาณในส่วนการ แก้ปัญหาที่บุคคลเหล่านั้นไปก่อขึ้นถือเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเมื่อคิดถึงการลงทุน

เพื่อศึกษาสาเหตุการลาออกของนักศึกษาเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็น ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาลาออกของนักศึกษาและเพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถทางการบริหารจัดการ สถานศึกษาจึงนำปัญหานี้เข้าสู่กระบวนการวิจัย

#### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต



### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีประเด็นและหัวข้อที่เกี่ยวข้องในการทบทวนวรรณกรรมดังนี้

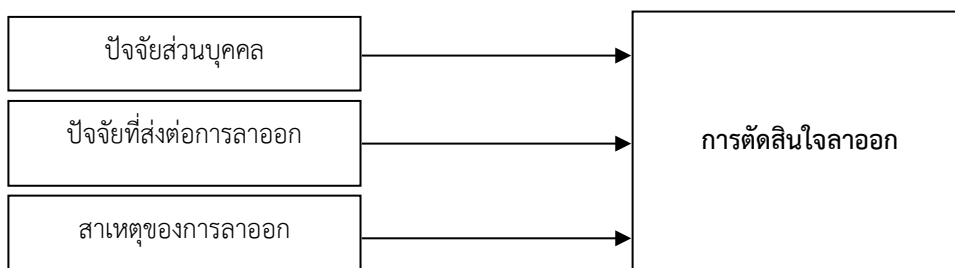
1.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร (2552 : 44) สมคิด บางโม (2555 : 166) บาร์นาร์ด (Barnard)ไซมอน (Simon) กีบสัน และ อิวานวิช (Gibson and Ivancevich)

2.สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษา ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ เอ็ดเวิร์ด (Edward. 1953) อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) อีแวนส์และเฮอร์ (Evans and Herr, 1978) จีราล์ดซ์ รวมทรัพย์ (2538: 68) ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2543: 45 -46) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านเนื้อหาวิชาเรียน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านอาจารย์ผู้สอน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านอาคารสถานที่ มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีทั้งหมด 3 ข้อ

3.ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออก ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Erikson (1968) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 10 – 23) (จุฬา ฎไพบูลย์, 2537: 1-4) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านความสัมพันธ์ด้านเพื่อน มีทั้งหมด 3 ข้อ
- ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว มีทั้งหมด 3 ข้อ



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

### วิธีดำเนินการวิจัย

#### ประชากรในการวิจัย

ประกอบด้วย นักศึกษาที่ตัดสินใจลาออกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจำนวน 1,043 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน , 2564)



### ขนาดและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้สูตรของ Yamane (1970) คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา
e	คือ	ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างกำหนดเท่ากับร้อยละ 5
N	คือ	ขนาดของประชากร

$$n = \frac{1,043}{1 + (1,043)(0.05)^2}$$
$$n = 289.11$$

ซึ่งสามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 289 คน ผู้วิจัยขอปรับเป็นจำนวนเต็ม 300 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม จำนวน 4 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เป็นแบบตรวจสอบรายการจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษา

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออก

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 แนวทางการแก้ไขปัญหา

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 3 ข้อ

### การตรวจสอบเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้านคือ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้สอนและผู้มีประสบการณ์จำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถาม และปรับปรุงสำนวน ภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมและสมบูรณ์

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทำการทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนกับประชากรจำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีของ Cronbach's Alpha เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ว่าข้อความในแบบสอบถามควรมี ค่า



สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.7 ขึ้นไป (Cortina, 1993; Schmitt, 1996) โดยผลการทดสอบของแบบสอบถามชุดนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.829

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติต่างๆ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การแปลความหมายข้อมูล (Interpretation) โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive research) อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยอธิบายและนำเสนอในรูปแบบตารางเป็นร้อยละ

สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคิดเห็นมีดังนี้ (Cooper and Schindler, 2007: อ่างใน เอกชัย อภิศักดิ์กุล กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์ และจตุพร เลิศล้ำ, 2551)

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงถึง ระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงถึง ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงถึง ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงถึง ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงถึง ระดับน้อยที่สุด

### ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสาเหตุของการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามสาเหตุของการลาออก

สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D.
1.ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน	3.76	0.737
2.ด้านเนื้อหาวิชาเรียน	3.73	0.729
3.ด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ	3.81	0.819
4.ด้านความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน	3.80	0.713
5.ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.80	0.743
6.ด้านอาคารสถานที่	3.80	0.732
7.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.85	0.758
<b>รวม</b>	<b>3.79</b>	<b>0.610</b>

สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.79) โดยสาเหตุของการลาออกเกิดจากด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.81) และรองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน (มีค่าเฉลี่ย 3.80) ตามลำดับ



### วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออก

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออก	$\bar{x}$	S.D.
1.ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.77	0.743
2.ด้านเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน	3.85	0.758
3.ด้านความสัมพันธ์ด้านเพื่อน	3.81	0.763
4.ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	3.79	0.993
<b>รวม</b>	<b>3.79</b>	<b>0.743</b>

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลาออกภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.79) โดยด้านเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน มีความสำคัญต่อความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.85) และรองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ด้านเพื่อน (ค่าเฉลี่ย 3.81) และ ความสัมพันธ์ในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.79 ) ตามลำดับ

### วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามแนวทางการแก้ไขปัญห

แนวทางการแก้ไขปัญห	$\bar{x}$	S.D.
1.ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	3.67	0.676
2.ด้านสถานศึกษา	3.68	0.648
3.ด้านครอบครัว	3.74	0.912
<b>รวม</b>	<b>3.70</b>	<b>0.619</b>

แนวทางการแก้ไขปัญหประกอบไปด้วยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านสถานศึกษาและด้านครอบครัว ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) โดยครอบครัวจะเป็นผู้ช่วยแก้ปัญหการลาออกได้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.74) และรองลงมาคือด้านสถานศึกษา(ค่าเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ

## สรุปอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” พบประเด็นที่น่าสนใจควรมานำอภิปรายผลดังนี้

1. สาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษามีความคิดเห็นว่าด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนและด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน ภาพรวมอยู่ในระดับมากและรองลงมาคือด้านอาคารสถานที่และด้านอาจารย์ผู้สอน โดยมีด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ มากที่สุดในระดับมากเนื่องจาก สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอเป้าหมายกับกิจกรรมของสถานศึกษา ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่พร้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ วรินทร์ รัชโพธิ์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิทยาลัยการเมืองการปกครองมหาวิทยาลัยมหาสารคามจากผลการศึกษาพบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนิสิตระดับ



บัณฑิตศึกษามีสาเหตุโดยเรียงลำดับความสำคัญมาจาก 1) ด้านตัวของนิสิตเอง โดยสาขาที่เรียนไม่สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของตัวนิสิตเอง 2) ด้านครอบครัวและบุคคลแวดล้อม นิสิตมีฐานะทางครอบครัวยากจนไม่สามารถส่งเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้และไม่มีเพื่อนสนิทในคณะ 3) ด้านผู้สอนอาจารย์ผู้สอนเคร่งเครียดเกินไปรวมทั้งการมีพฤติกรรมอธิบายงานให้นิสิตเข้าใจได้ไม่ชัดเจน และ 4) ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยขาดแคลนทุนการศึกษาที่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

2. ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษาโดยด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนและด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและรองลงมาคือด้านอาคารสถานที่และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีด้านด้านอาจารย์ผู้สอนสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆมากที่สุดในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุภัญญา ทารส (2562) ปัญหาด้านนิสิตที่มีความสำคัญที่สุดที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่กำลัง ศึกษาอยู่และกลุ่มนิสิตที่ออกกลางคัน ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าสภาพการณ์เกี่ยวกับตัวนิสิตในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันอย่างมาก เช่น พื้นฐานความคิดการบริหารเวลา การขาดเรียน ปัญหาสุขภาพร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมเบี่ยงเบน พฤติกรรมด้านการใช้อินเทอร์เน็ต

3. ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาที่ตัดสินใจลาออกของนักศึกษา โดยด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนและด้านต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและรองลงมาคือด้านอาคารสถานที่และด้านอาจารย์ผู้สอน โดยมีด้านการอำนวยความสะดวกสนับสนุนการเรียน มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆมากที่สุดในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ สุริรัตน์ เช่นกลาง (2559) ว่าด้วยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ด้านการจัดอาคารสถานที่ภายนอกและพื้นที่สาธารณะ มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ด้านการจัดอาคารสถานที่ ภายนอกและพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะเรื่องสถานที่ราชการมีช่องทางพิเศษที่ ให้บริการ และหน่วยงานต่างๆ มีป้ายข้อมูลฯ ลิฟต์ทางลาด รววจับ และห้องน้ำ ที่สะดวกและปลอดภัย การมีกล้องวงจรปิด อย่างทั่วถึง และมีไฟถนนที่มีแสงสว่างเพียงพอ

4. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสำคัญต่อการลาออกมากที่สุด รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและด้านความรับผิดชอบต่อตนเองตามลำดับและมีด้านเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน มีความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาเข้าเรียนโดยพื้นฐานในสาขาวิชาเรียนทำให้เข้าใจเนื้อหาในการเรียนได้ยาก และขาดการวางแผนที่ดี ส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายในรายวิชาเรียนซึ่งสอดคล้อง โคมล จันทวง (2558) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้วพบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นสาเหตุ การออกกลางคันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพแวดล้อม

5. ผลการวิจัยพบว่าครอบครัวจะเป็นผู้ช่วยแก้ปัญหาการลาออกกลางคันได้มากที่สุด รองลงมาคือด้านสถานศึกษา เนื่องจากปัญหาด้านเศรษฐกิจส่งผลให้ครอบครัวมีฐานะยากจนผู้ปกครองมีอาชีพที่ไม่แน่นอน เกิดการทะเลาะกันภายในครอบครัวส่งผลให้ครอบครัวมีการแตกแยก การหย่าร้าง ซึ่งสอดคล้องกับ สุภัญญา ทารส (2562) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยจำแนกการออกกลางคันของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่าการลดจำนวนการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระดับ ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีแนวทางการดำเนินการดังนี้ 1) ด้านนิสิต ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อปรับทัศนคติหรือความถนัดของตนเองต่อการเลือกเรียนในสาขานั้น ๆ รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์และโทษของการใช้อินเทอร์เน็ตแก่นิสิต เพื่อให้ นิสิตตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นหากใช้ อินเทอร์เน็ตมากเกินไป การปลูกฝังความรู้สึกรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตัวนิสิตเอง และส่งเสริมให้นิสิต รู้จักปรับตัวถึงการอยู่ร่วมกันภายในมหาวิทยาลัยได้ 2) ด้านครอบครัว

ของนิสิต มหาวิทยาลัยควร สนับสนุนให้มีการส่งเสริมทางการเรียน ด้านรายได้ของครอบครัว และด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว โดยการประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครองของนิสิตในด้านการเรียนการสอนในแต่ละ สาขาวิชา การชี้แจงการส่งเสริมให้นิสิตมีรายได้ระหว่างเรียน รวมทั้งการร่วมกันหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่นิสิต

### ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา “ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลาออกของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” ผู้วิจัยได้รับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม และผลจากการวิเคราะห์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและปรับปรุงการพัฒนาภายในมหาวิทยาลัยสรุปได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสาเหตุการตัดสินใจลาออกของนักศึกษามากที่สุด ดังนั้นภายในมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆและด้านอาคารสถานที่และอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้การเรียนภายในห้องเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายภายในชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อลดปัญหาการเข้าหาในกลุ่มเพื่อนและการอยู่คนเดียว และจัดการปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีบรรยากาศที่เหมาะสมในการเรียนและอาจารย์ผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักศึกษาเพื่อลดการกดดันและส่งผลให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยอยากมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมากที่สุด รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการมีสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน เพื่อลดปัญหาการทะเลาะกันภายในมหาวิทยาลัยและส่งเสริมอบรมความสัมพันธ์ในครอบครัวเพื่อให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของคนในครอบครัวลดปัญหาการทะเลาะภายในครอบครัว การขัดแย้งภายในครอบครัวและจัดการอธิบายการเรียนในมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษา มีความคิดความรับผิดชอบ ต่อตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น ให้มีการวางแผนในการเรียนมหาวิทยาลัย รูปแบบในการเรียนและรับผิดชอบตนเองตอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาเตรียมตัวกับการปรับตัวการเรียนการอยู่ในมหาวิทยาลัย

3. ผลการวิจัยพบว่าครอบครัวจะเป็นผู้ช่วยแก้ปัญหาการลาออกกลางคันได้มากที่สุด รองลงมาคือด้านสถานศึกษา ดังนั้นภายในมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียน อธิบายรูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาเตรียมการวางแผนเตรียมตัวในการเรียนที่ดีและควรสอนพื้นฐานให้กับนักศึกษาที่มีพื้นฐานในการเรียนแต่ละรายวิชาที่น้อย และติดตามนักศึกษาที่มีทุนการศึกษาน้อย เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียนและลดปัญหาการลาออกโดยไม่มีทุนการศึกษาและปรับปรุงสถานศึกษาให้มีความทันสมัยใหม่เพื่อส่งเสริมให้ มีการสนใจในสถานศึกษามากยิ่งขึ้น ทำให้นักศึกษามีความรักในสถานศึกษาและประชาสัมพันธ์สถานศึกษามากยิ่งขึ้นและควรจัดการอบรมนักศึกษาใหม่ให้เห็นความสำคัญของคนในครอบครัวและหน้าที่ภายในครอบครัวเพื่อให้นักศึกษารู้บทบาทและหน้าที่ของตนเองและลดการเกิดปัญหา ความขัดแย้งภายในครอบครัว

4. ผลการวิจัยพบว่าด้านอาจารย์ผู้สอนมีเป็นสาเหตุความสำคัญต่อการลาออกของนักศึกษารองลงมาคือด้านอาคารสถานที่ ดังนั้นภายในมหาวิทยาลัยควรจัดการอบรมในด้านอาจารย์ผู้สอนและให้รู้ถึงบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ การสร้างจิตสำนึกในการประกอบอาชีพและการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากอาจารย์ ผู้สอนเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้กลุ่มผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้เมื่อจบหลักสูตร และควรจัดการอาคารสถานที่เพื่อเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนและ



พัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ต่าง ๆ ให้มีความคงทน ปลอดภัย จนสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น น่าอยู่ให้มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และส่งเสริมให้มีการใช้อาคารอย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

5. ผลการวิจัยพบว่าด้านสิ่งอำนวยความสะดวกช่วยแก้ปัญหาการตัดสินใจลาออกของนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดการด้านการอำนวยความสะดวก สนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาให้มีความสนใจในการมาเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้นและจัดการอบรมอาจารย์ผู้สอนให้รู้ถึงความสำคัญของตัวเอง เพราะอาจารย์ผู้สอนเพราะถือเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญในการกำหนดคุณภาพของการศึกษาเพราะคุณลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของ อาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติ

### ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความต้องการและคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 และเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกปีการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง
2. ควรทำการศึกษากระบวนการจูงใจนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนโดยส่งผลให้นักศึกษาได้สำเร็จการศึกษา
3. ควรทำการศึกษาและวิเคราะห์นักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาที่ได้แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด

### เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนัก นายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์. (2551). การวิจัยธุรกิจ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. กรุงเทพมหานคร.
- โกมล จันทวงศ์. (2558). ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ใน พระบรมราชูปถัมภ์. ศูนย์สระแก้ว. จ.สระแก้ว.
- จตุพร เลิศล้ำ. (2551). การวิจัยธุรกิจ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. กรุงเทพมหานคร.
- จิราลักษ์ รวมทรัพย์. (2538). การศึกษาความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. จ.กรุงเทพมหานคร.
- ชนงกรณ์ กุณทลบุตร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสำนักงานตรวจประเมินมาตรฐาน คุณภาพวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา. เมืองพัทยา.
- ไพฑูริย์ สีนลรัตน์. (2543). การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา : รายงานการประชุมทาง วิชาการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จ.กรุงเทพมหานคร.
- รุจา ภูไพบูลย์. (2537). การเสริมสร้างสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม. บริษัทจุดทอง. จ.กรุงเทพมหานคร.
- วรินทร์ รัชโพธิ์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยการเมืองการปกครอง. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. จ.มหาสารคาม.

- สมคิด บางโม. (2555). องค์การและการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. จ.นครราชสีมา.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2564). การพัฒนาการเป็นนักศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. จ.ภูเก็ต
- สุกัญญา ทารส.(2562). ปัจจัยจำแนกการออกกลางคันของนิสิตปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. จ.มหาสารคาม.
- สุรวิรัตน์ เข็นกลาง. (2559). แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ชุมชนเขตบางนา.  
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. จ.กรุงเทพมหานคร.
- เอกชัย อภิศักดิ์กุล. (2551). การวิจัยธุรกิจ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า. กรุงเทพมหานคร.
- Abraham Maslow. (1943). A Theory of Human Motivation. Psychological Review, p.370-396.
- Barnard. (1972). The Functions of the Executive. Harvard University Press. Cambridge.
- Cooper and Schindler. (2007). Business research methods (9<sup>th</sup> ed.). Boston. MA: McGraw-Hill.
- Cortina, J. M. (1993). What is coefficient alpha? An examination of theory and applications. Journal of Applied Psychology. American Psychological Association.
- Edward. (1953). Reason for student resignation decision. Harper and Row. New York.
- Erikson, E. (1968). Identity: Youth and crisis. New York. W. W. Norton & Company.
- Evans & Herr. (1978). Foundations of vocational education. Columbus, OH. Charles E. Merrill.
- Gibson & Ivancevich. (1938). A Field Exploration of Informal Workplace Communication. Harvard University Press. Cambridge.
- Schmitt, Carl (1996). The Concept of the Political. George Schwab.
- Simon. (1960). Administrative Behavior. The McMillen Company. New York.
- Yamane. (1970). An Introductory Analysis. Harper and Row. New York.